

omkostningsstigninger. Herom henvises til de to bestemmelser indhold.

I bemærkningerne til lovforslagets § 1 og § 2 fastlægges, hvorledes de den 31. december 1979 gældende priser udfindes. Ved indregning af de udefra kommende omkostningsstigninger, jfr. lovens § 1, stk. 2, og § 2, stk. 2, anvendes kostprisprincippet, jfr. lovens § 3.

Ud over de i § 1, stk. 2, og § 2, stk. 2, angivne omkostningsarter tillader lovens § 3, stk. 2, indregning af *visse lønstigninger*, nemlig stigninger i lønninger i det omfang, de kan udbetales i henhold til kollektiv overenskomst eller aftale, samt i det omfang, de er hjemlet i lov om ændring af dyrtidsregulering m. v. – for områder, der ikke er omfattet af overenskomst, forholdes som for nærmest tilsvarende kollektive overenskomst – og stigninger i betaling for serviceydelser, offentlige takster og afgifter, transportomkostninger, husleje og varme samt højere forsikringspræmier.

§ 4 pålægger virksomhederne at nedsætte prisen, dersom der sker fald i de i §§ 1–3 nævnte omkostninger, og § 5 udstrækker lovens prisberegning til priser, der af en virksomhed er tilkendegivet for videresalg i efterfølgende omsætningsled.

Ifølge lovens § 6 omfatter prisstoppet tillige *offentlige og koncessionerede virksomheders* salg af varer og levering af transport og tjenesteydelser.

Lovens §§ 7–9 bestemmer, at *monopoltilsynet* kontrollerer lovens overholdelse. Ligesom andre prislove indeholder denne en dispensationsbestemmelse for monopoltilsynet (lovens § 8). Af kontrolhensyn indføres i § 7 en regel om, at virksomhederne skal kunne dokumentere de den 31. december 1979 gældende priser samt grundlaget for disses fastsættelse. Endvidere skal virksomhederne kunne dokumentere priserne ved og tidspunktet for senere prisændringer samt de nye priser, som agtes iværksat, med angivelse af tidspunkt for iværksættelse. Denne regel gælder også vejledende videresalgspriser. Prisanmeldelse efter monopollovens § 6 skal foretages, inden prisforhøjelse finder sted, og ledsages